

Sygn. akt IV R C 318/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku IV Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR. Aleksandra Sobiech

Protokolant: Kamil Walendziak

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2016 roku w Gdańsku na rozprawie

sprawy:

z powództwa M. P. (1) oraz M. P. (2)

przeciwko C. P.

o podwyższenie alimentów

I. alimenty od pozwanego C. P. na rzecz powódki M. P. (2) zasądzone wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni w dniu 31 października 2005 roku w sprawie o sygn. akt III R C 811/05 w kwocie po 300 zł (trzysta złotych) miesięcznie podwyższa z dniem 18 grudnia 2013 roku do kwoty po 400 zł (czteryście złotych) miesięcznie płatnych z góry do dnia 10 - go każdego miesiąca do rąk powódki wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek raty,

II. alimenty od pozwanego C. P. na rzecz powoda M. P. (1) zasądzone wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni w dniu 31 października 2005 roku w sprawie o sygn. akt III R C 811/05 w kwocie po 300 zł (trzysta złotych) miesięcznie podwyższa z dniem 18 grudnia 2013 roku do kwoty po 400 zł (czteryście złotych) miesięcznie płatnych z góry do dnia 10 - go każdego miesiąca do rąk powoda wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek raty,

III. oddala powództwa w pozostałym zakresie,

IV. nakazuje pobrać od pozwanego C. P. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania w sprawie,

V. wyrokowi w punkcie I i II nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt IV RC 318/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 18 grudnia 2013 roku powodowie M. P. (2) i małoletni M. P. (1) wystąpili o podwyższenie alimentów od ojca C. P. ustalonych na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 31 października 2005 roku w sprawie o sygn. III RC 811/05 z kwoty po 300 zł miesięcznie do kwoty po 600 zł miesięcznie na każdego z nich, poczynając od grudnia 2013 roku.

W uzasadnieniu wyjaśniono, że związek małżeński rodziców powodów został rozwiązany na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 6 grudnia 2004 roku. Następnie na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 24 października 2005 roku pozwany został zobowiązany do łożenia alimentów w kwocie po 300 zł na każdego z powodów.

Zasądzone alimenty były przez pozwanego, a w istocie przez jego matkę, regularnie płacone. Okresowo pozwany dobrowolnie zwiększył kwotę uiszczanych alimentów. Jednakże od sierpnia 2013 roku ojciec powodów uiszcza na ich rzecz kwotę ustaloną na mocy wyroku Sądu. Dalej wyjaśniono, że alimenty w dotychczasowej wysokości nie wystarczają na zaspokojenie dotychczasowych potrzeb powodów. Wyjaśniono również, że matka powodów uzyskuje wynagrodzenie w wysokości 1.244 zł miesięcznie oraz pobiera rentę w kwocie 562 zł. Koszty utrzymania powódki M. P. (2) ur. (...) oraz powoda M. P. (1) ur. (...) ustalono na kwotę 2.431,47 zł miesięcznie na każdego z nich.

/pozew – k. 2-3/

Na rozprawie w dniu 24 października 2014 roku pozwany wniosł o oddalenie powództwa.

/protokół rozprawy z dnia 24.10.2014 r. – k. 74-82/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powodowie M. P. (2) ur. (...) oraz M. P. (1) ur. (...) pochodzą ze związku małżeńskiego K. P. (1) i C. P..

Wyrokiem z dnia 6 grudnia 2004 roku, w sprawie o sygn. akt II C 5082/04, Sąd Okręgowy w Gdańsku rozwiązał przez rozwód związek małżeński rodziców powodów. W pkt II wyroku wykonywanie władzy rodzicielskiej nad dziećmi powierzył obojgu rodzicom ustalając ich miejsce pobytu w miejscu zamieszkania matki, zaś w pkt III ustalił udział C. P. w utrzymaniu każdego z dzieci na kwotę po 250 zł na każde dziecko.

Wyrokiem z dnia 31 października 2005 roku, w sprawie o sygn. akt III RC 811/05, Sąd Rejonowy w Gdyni podwyższył alimenty od C. P. na rzecz małoletnich M. P. (2) i M. P. (1) z kwoty po 250 zł miesięcznie do kwoty po 300 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich, poczynając od dnia 1 września 2005 roku.

C. P. miał wówczas 38 lat i pracował na terenie G. Stoczni (...) jako pracownik ochrony z wynagrodzeniem w wysokości 1.040 zł netto. K. P. (1) (obecnie K.) miała zaś 30 lat i otrzymywała rentę z powodu całkowitej niezdolności do pracy w wysokości 496 zł. Dodatkowo pozwany miał na utrzymaniu syna K. P. (2) ur. (...) pochodzącego ze związku nieformalnego z M. R.. Pozwany wraz z partnerką i dzieckiem pochodzącym z ich związku zamieszkiwali u matki pozwanego na działce.

M. P. (2) miała 11 lat i uczęszczała do czwartej klasy szkoły podstawowej. M. P. (1) miał wówczas 7 lat i uczęszczał do pierwszej klasy szkoły podstawowej. W skład kosztów utrzymania małoletnich wchodziło: ubezpieczenie na dwoje dzieci – 50 zł na rok, wyżywienia na dwoje dzieci – 800 zł miesięcznie, odzież na dwoje dzieci – 400 zł miesięcznie, środki higieny – 80 zł miesięcznie, opłata za kółko turystyczne – 15 zł miesięcznie, zajęcia dodatkowe z angielskiego dla M. P. (1) – 20 zł miesięcznie, składka roczna za harcerstwo M. P. (2) – 24 zł. Nadto niezbędny był zakup aparatu ortodontycznego dla małoletniej za kwotę 500 zł. Koszt leczenia stomatologicznego małoletniej wyniósł 500 zł. Dla małoletniego M. niezbędny był zakup specjalnego obuwia za kwotę 300 zł, które musiało być wymieniane co kwartał. Małoletni zamieszkiwali wówczas wraz z matką i jej partnerem w mieszkaniu za które czynsz wynosił 300 zł miesięcznie, opłata za prąd – 50 zł miesięcznie, a opłata za gaz – 30 zł miesięcznie.

/ **dowód:** akta sprawy III RC 811/05: pozew – k. 2-3, odcinek ZUS – k. 4, wyrok z dnia 6.12.2004 r. – k. 7, orzeczenie lekarza orzecznika – k. 9, zaświadczenie – k. 14-15, k. 36-37, k. 39, zaświadczenie o dochodzie – k. 16-18, faktury – k. 31-35, k. 38, k. 40, protokół - k. 19, k. 51-52, zaświadczenie lekarskie – k. 41-44, spis kosztów utrzymania – k. 45-50, odpis zupełny aktu urodzenia – k. 54, wyrok z dnia 31.10.2005 r. – k. 56/

W 2007 roku C. P. i jego dotychczasowa partnerka M. P. (3) (z domu R.) zawarli związek małżeński. Ze związku pozwanego z M. P. (3) pochodzą małoletni K. P. (2) ur. (...) oraz D. P. ur. (...).

Wyrokiem z dnia 20 lutego 2014 roku, w sprawie o sygn. II C 1212/13, Sąd Okręgowy w Gdańsku rozwiązał przez rozwód związek małżeński C. P. i M. P. (3). W pkt III wyroku Sąd ustalił udział C. P. w kosztach utrzymania i

wychowania małoletnich na kwotę po 350 zł na każde dziecko. Wyrokiem z dnia 4 grudnia 2014 roku, w sprawie o sygn. I ACa 555/14, Sąd Apelacyjny w Gdańsku oddalił apelację C. P..

/ **dowód:** akta sprawy II C 1212/13; wyrok z dnia 20.02.2014 r. wraz z uzasadnieniem – k. 201-216, k. 252/

Pozwany C. P. ma obecnie 49 lat, posiada wykształcenie średnie, z zawodu jest mechanikiem samochodowym, a pracuje jako pracownik ochrony. Nadto posiada on licencję I stopnia pracownika ochrony mienia. Pozwany pracuje po 360 godzin miesięcznie przy stawce 10 zł na godzinę pracy, co daje wynagrodzenie w wysokości około 3.600 zł netto miesięcznie. Ojciec powodów w 2013 roku uzyskał dochód w wysokości 27.859,69 zł, w 2015 w wysokości 42.203,04 zł. Jest on współwłaścicielem domu położonego w Z.. Pozwany w dniu 9 lutego 2015 roku zawarł umowę pożyczki konsolidacyjnej z całkowitą kwotą do wypłaty w wysokości 51.761,15 zł na 48 miesięcy z miesięczną ratą w wysokości 859,03 zł. Środki uzyskane z pożyczki przeznaczył on na remont domu położonego w Z., w którym mieszka od kwietnia 2015 roku. Pozwany ponosi następujące koszty utrzymania domu: podatek od nieruchomości – 30 zł rocznie, ogrzewanie – 2.000 zł rocznie, energia – 110 zł miesięcznie, gaz – 25 zł miesięcznie, wywóz szamba – 145 zł co trzy miesiące. Ojciec powodów w lipcu 2016 roku kupił samochód marki O. (...) rocznik 2000 za kwotę 3.300 zł z miesięczną ratą w wysokości 125 zł. W 2015 roku kupił zaś na raty telewizor za kwotę 2.900 zł. Na dojazdy do pracy przeznacza on miesięcznie kwotę 150 zł, na OC wydaje 770 zł. C. P. uiszcza regularnie alimenty na rzecz powodów.

/ **dowód:** zeznanie podatkowe – k. 69-75, k. 247-248, umowa pożyczki – k. 143-145, zeznania pozwanego – k. 80-81, k. 262-263/

Matka powodów K. K. (wcześniej P.) ma 41 lat, z zawodu jest technikiem BHP, a zatrudniona jest na stanowisku pracownika dozoru na podstawie umowy o pracę na czas określony z wynagrodzeniem w wysokości 1.318,69 zł netto. Nadto matce powodów przysługuje renta w wysokości 592,84 zł miesięcznie. Matka powodów w 2013 roku uzyskała dochód w wysokości 24.944,37 zł, w 2014 w wysokości 27.888,65 zł, a w 2015 roku dochód w wysokości 22.323,01 zł. Poza powodami na utrzymaniu K. K. pozostaje jej córka M. J. pochodząca z jej kolejnego związku. K. K. po rozstaniu z partnerem we wrześniu 2014 roku przeprowadziła się wraz z synem M. P. (1) i córką Mają J. do swojego domku na działkach. Nadto matka powodów jest właścicielką 1-pokojowego mieszkania w G.. W czerwcu 2015 roku matka powodów ponownie wyszła za mąż a jej obecny mąż pracuje za granicą. K. K. obecnie zamieszkuje wraz z powodem M. P. (1) oraz córką Mają J. przy ul. (...) w G..

/ **dowód:** zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach – k. 202, k. 242, zeznanie podatkowe – k. 48-51, k. 166-173, k. 214-217, zeznania świadka K. K. – k. 79-80, k. 161-163, decyzja ZUS – k. 227, zeznania powoda M. P. (1) – k. 261-262/

Powód M. P. (1) ma 18 lat i uczęszcza do trzeciej klasy technikum. Realizując praktyczną naukę zawodu nie otrzymuje on wynagrodzenia. Powód nie uczęszcza na zajęcia dodatkowe. Łączny koszt utrzymania M. P. (1) stanowi kwota 800 zł miesięcznie, z czego kwota 400 zł to wydatek na żywność, a kwota 100 zł wydatek na odzież. Na zakup podręczników powód przeznaczył kwotę 300 zł, a na przybory szkolne około 100 - 150 zł. Powód ma kontakt z ojcem raz do roku.

/ **dowód:** zeznania świadka K. K. – k. 79-80, k. 262, zaświadczenie – k. 212, k. 245, zeznania powoda – k. 261-262/

Powódka M. P. (2) ma 21 lat i jest studentką drugiego roku transportu i logistyki na Wydziale Nawigacyjnym Akademii (...) w G.. Są to studia stacjonarne. M. P. (2) w związku z podjęciem prac dorywczych na okres wakacji w 2014 roku uzyskała dochód w wysokości 2.734,47 zł, a w 2015 roku w wysokości 1.508,07 zł. Powódka zamieszkuje w mieszkaniu stanowiącym własność byłego partnera jej matki, który to opłaca czynsz. Powódka zaś uiszcza opłaty za internet i telewizję – 80 zł miesięcznie, gaz – 20 zł co dwa miesiące, energia 60-80 zł miesięcznie. Nadto ponosi ona koszt karty miejskiej w wysokości 60 zł, telefonu – 30 zł. Koszt utrzymania powódki stanowi kwota 800 zł, z czego żywność to kwota 400 zł, a odzież – 100 zł. Powódka z uwagi na powtarzanie semestru była zobowiązana do uiszczenia opłaty w wysokości 2.200 zł. Matka przekazuje jej kwotę 420 zł, a dodatkowo kwotę 100-150 zł. Powódka czasami kontaktuje się z ojcem poprzez wiadomości sms.

/ **dowód:** zeznanie podatkowe – k. 174-177, k. 207-210, zaświadczenie – k. 68, k. 244, zeznania świadka K. K. – k. 161-163, k. 263, umowa z dnia 29.02.2016 r. – k. 230-231, zeznanie powódki – k. 260-261/

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego oraz zasad doświadczenia życiowego. Sąd oparł się na dokumentach urzędowych załączonych do akt sprawy oraz na przedstawionych mu dokumentach prywatnych. Dowodom w postaci dokumentów urzędowych Sąd dał wiarę co do tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 k.p.c.), zaś dokumentom prywatnym wyłącznie co do tego, że osoba podpisana na dokumencie złożyła oświadczenie zawarte w jego treści (art. 245 k.p.c.). Materiał dowodowy obejmujący złożone do akt dokumenty należało uznać za w pełni wiarygodny i dający pełną możliwość czynienia na jego podstawie ustaleń faktycznych. Prawdziwość dokumentów, z których przeprowadzono dowód, nie nasuwała zastrzeżeń i nie była kwestionowana przez strony. W ocenie Sądu te dokumenty stanowiły wiarygodne źródło zawartych w nich informacji.

Sąd przeprowadził również dowód z akt sprawy o sygn. III RC 811/05 i II C 1212/13.

Sąd dał wiarę zeznaniom powodów M. P. (2) i M. P. (1) bowiem były one spójne, logiczne i znalazły potwierdzenie w innych przeprowadzonych dowodach. Oczywiście jest, że powodowie byli zainteresowani w wyniku niniejszego postępowania. Nie przesądza to jednak z góry o kwestii wiarygodności ich zeznań.

Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego w zakresie w jakim twierdził, że od grudnia 2014 roku zamieszkiwał wraz z konkubiną w wynajętym mieszkaniu przy ul. (...) w G. przeczy bowiem temu treść zaświadczenia dla Banku (...) S.A. złożonego dla potrzeb pożyczki konsolidacyjnej. We wskazanym zaświadczeniu z dnia 6 lutego 2015 roku pozwany zadeklarował, że mieszka u rodziców a jego miesięczny koszt utrzymania gospodarstwa domowego wynosi 100 zł. W ocenie Sądu pozwany zawyżył koszty żywności deklarując, że są one ponoszone na poziomie 900 zł. Wskazana kwota jest niewiarygodna w kontekście zasad doświadczenia życiowego. W ocenie Sądu koszt wyżywienia pozwanego nie powinien przekraczać kwoty 500 zł miesięcznie, zważywszy na ceny żywności, a także z uwagi na to, że pozwany nie ma żadnych zaleceń dietetycznych.

Odnosząc się do zeznań świadka K. K. Sąd uznał je za wiarygodne w zakresie jej dotychczasowego trybu życia, przebiegu zatrudniania, uzyskiwanego wynagrodzenia i kosztów utrzymania powodów, albowiem były one spójne, rzeczowe i logiczne. Jedyną wątpliwość Sądu budziły jej twierdzenia odnośnie tego, iż jej mieszkanie w G. pozostaje puste, czy też zamieszkuje w nim koleżanka ponosząca jedynie opłaty za media. Mało wiarygodne wydaje się to, w kontekście faktu, iż powódka musi dojeżdżać z G. na uczelnię znajdującą się G., chociaż matka powódki jest właścicielką mieszkania w G. którego nie wynajmuje odpłatnie. W ocenie Sądu nawet, jeżeli mieszkanie matki powodów jest użyczane osobie trzeciej, to należy takie działanie matki ocenić jako rezygnację z możliwości uzyskania dochodu w postaci czynszu najmu. Taka decyzja matki powodów nie może obciążać pozwanego.

Mając na uwadze zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał, że powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Podstawą roszczenia w niniejszej sprawie jest art. 138 k.r.o., który przewiduje, że w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. W dalszej kolejności należy oprzeć się na przepisach będących w ogólności podstawą obowiązku alimentacyjnego, a więc art. 128 k.r.o, art. 133 § 1 k.r.o., w szczególności zaś art. 135 k.r.o., który przewiduje, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

W doktrynie ugruntowało się stanowisko, iż aby art. 138 k.r.o. mógł znaleźć zastosowanie nie muszą wystąpić równocześnie zmiany w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego i zmiany w zakresie zarobkowych

i majątkowych możliwości zobowiązanego (por. H. Haak, Kodeks rodzinny i opiekuńczy komentarz, obowiązek alimentacyjny, Towarzystwo Naukowe Organizacji i Kierowania „Dom Organizatora”, Toruń 1995, s. 140).

Zgodnie z art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany wysokości zasądzonych alimentów. Przez pojęcie „stosunków” należy rozumieć okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego jego zakresu (art. 133 i art. 135 k.r.o.). Zmiana stosunków to istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego. Skutkiem takich zmian jest potrzeba skorygowania zakresu obowiązku alimentacyjnego (por. wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 21 stycznia 2015 r., VI RCa 293/14).

Jak słusznie zauważył Sąd Okręgowy w Sieradzu w wyroku z dnia 22 maja 2013 roku, sygn. I Ca 154/13 (LEX nr 1716697) w aspekcie przesłanki z art. 135 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego - „majątkowych możliwości zobowiązanego” - należy dokonać oceny nie z punktu widzenia rzeczywiście posiadanych i uzyskiwanych środków, lecz potencjalnych możliwości zobowiązanego w tym zakresie, przy uwzględnieniu należytej staranności, podejmowanych działań i zachowań. Jak powszechnie przyjmuje się w judykaturze, osoba, na której ciąży obowiązek alimentacyjny, zwłaszcza obowiązek względem swych dzieci niezdolnych jeszcze do samodzielnego utrzymania się, powinna w pełni wykorzystywać swe siły, kwalifikacje i uzdolnienia w celu uzyskiwania dochodów niezbędnych do zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb osób uprawnionych do alimentacji. Zakres obowiązku alimentacyjnego może i powinien być większy od wynikającego z faktycznych zarobków i dochodów zobowiązanego, jeśli przy pełnym i właściwym wykorzystaniu jego sił i umiejętności zarobki i dochody byłyby większe, a istniejące warunki społeczno - gospodarcze i ważne przyczyny takiemu wykorzystaniu nie stoją na przeszkodzie.

W literaturze podkreśla się, iż z biegiem lat, a zwłaszcza wskutek dorastania dziecka zwiększają się jego potrzeby i tym samym osoby zobowiązane do jego alimentacji powinny zwiększyć swój wysiłek dla zaspokojenia tych potrzeb (T. Smyczyński, Prawo rodzinne i opiekuńcze, Warszawa 2005, s. 277).

Z definicji obowiązku alimentacyjnego rodziców względem dziecka wynika, że obowiązek ten ustaje dopiero wówczas, gdy dziecko osiągnie samodzielność życiową, co najczęściej jest powiązane z podjęciem pracy zarobkowej. Zarówno w judykaturze, jak i orzecznictwie powszechny jest pogląd, że obowiązek alimentacyjny rodziców względem pełnoletniego dziecka istnieje w przypadku pobierania przez nie nauki odpowiedniej ze względu na jego możliwości i zdolności celem przygotowania do przyszłej pracy (vide: wyrok SN z 14 listopada 1997, III CKN 257/97 OSNC 1998/4/70).

Mając powyższe na względzie zadaniem Sądu najważniejszym w niniejszym postępowaniu było ustalenie, czy od czasu uprawomocnienia się wyroku w sprawie III RC 811/05 tj. od dnia 31 października 2005 roku w możliwościach zarobkowych i majątkowych C. P. oraz w usprawiedliwionych potrzebach M. P. (2) i M. P. (1) zaszły takie zmiany, które uzasadniałyby zmianę wysokości alimentów uiszczanych przez pozwanego. Podkreślić należy, że ostatnia konkretyzacja obowiązku alimentacyjnego miała miejsce w 2005 roku, czyli 8 lat przed datą wniesienia pozwu w niniejszej sprawie, a 11 przed datą zapadnięcia niniejszego wyroku.

Różnica wieku powodów spowodowana upływem czasu od daty ostatniej konkretyzacji obowiązku alimentacyjnego, sama przez się uzasadnia wzrost potrzeb związanych z uczęszczaniem do szkoły średniej czy podjęciem studiów, co z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia związanych z tym wydatków. Nadto, usprawiedliwione potrzeby w zakresie żywienia, środków higieny czy kosmetyków także wzrastają wraz z wiekiem powodów. Powtórzyć należy raz jeszcze, że ostatnia konkretyzacja obowiązku alimentacyjnego miała miejsce w 2005 roku, czyli 11 lat temu. Wówczas to M. P. (2) miała 11 lat a M. P. (1) 7 lat i obydwójce uczęszczali do szkoły podstawowej. Obecnie zaś są osobami dorosłymi, powódka podjęła studia w trybie stacjonarnym, a powód uczęszcza do szkoły średniej.

W ocenie Sądu koszty utrzymania powodów wskazane w pozwie są zawyżone. Zdaniem Sądu niniejsze postępowanie wykazało, że usprawiedliwione koszty utrzymania każdego z powodów to kwota około 800 zł, z czego koszty żywienia to kwota w granicach 400 zł miesięcznie, a koszty odzieży stanowi kwota w wysokości około 100 zł. Podkreślić należy, że przyjęta kwota niezbędna na utrzymanie powodów jest niewygórowana i adekwatna do wieku

powodów, a także do stopy życia ich rodziców. Przy ustalaniu powyższej kwoty Sąd nie brał pod uwagę wydatków wykraczających ponad poziom podstawowy a takich jak koszt rozrywki czy wyjazdów wakacyjnych. Pamiętać należy, że istota świadczeń alimentacyjnych wiąże się z zapewnieniem uprawnionemu utrzymaniu niezbędnemu, koniecznemu, podstawowemu i bieżącemu. Wskazać należy, że matka powodów na rozprawie w dniu 21 listopada 2016 roku przyznała, że miesięczny koszt utrzymania M. P. (1) stanowi kwota 700-800 zł. Z jej zeznań wynika również, że podobna kwota jest przeznaczana na utrzymanie córki, która otrzymuje 300 zł tytułem alimentów od ojca, a matka przekazuje jej kwotę 420 zł i dodatkowe 100-150 zł.

Reasumując należy stwierdzić, że w zakresie usprawiedliwionych potrzeb powodów nastąpiła zamiana w rozumieniu art. 138 k.r.o.

O zakresie obowiązku alimentacyjnego decydują nie tylko potrzeby uprawnionego, ale i możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanych – w tym przypadku obojga rodziców powodów. W 2005 roku K. K. (wówczas P.) otrzymywała rentę z powodu całkowitej niezdolności do pracy w wysokości 496 zł. Obecnie zaś otrzymuje rentę z powodu częściowej niezdolności do pracy, a także zatrudniona jest na stanowisku pracownika dozoru na podstawie umowy o pracę z wynagrodzeniem w wysokości 1.318,69 zł netto. W związku z powyższym należy uznać, że wykorzystuje ona w pełni swoje możliwości zarobkowe a jej sytuacja uległa poprawie w porównaniu ze stanem z 2005 roku.

Odnosnie sytuacji pozwanego wskazać należy, że w dacie ostatniej konkretyzacji obowiązku alimentacyjnego pracował on na terenie G. Stoczni (...) jako pracownik ochrony z wynagrodzeniem w wysokości 1.040 zł netto. Dodatkowo miał na utrzymaniu syna K. P. (2) ur. (...) pochodzącego ze związku nieformalnego z M. R.. Obecnie nadal pracuje jako pracownik ochrony jednak jego wynagrodzenie znacznie wzrosło bowiem uzyskuje je w wysokości około 3.600 zł netto miesięcznie, przy stawce 10 zł za godzinę pracy. Nadto z dokumentacji sms wynika, iż pozwany wskazał, że zdarza mu się pracować po 400 godzin w miesiącu co przy przyjętej stawce godzinowej daje kwotę w wysokości około 4.000 zł. Zaznaczyć przy tym należy, że C. P. wskazuje na stosunkowo wysokie koszty utrzymania, przy czym jak deklaruje 900 zł przeznacza na wyżywienie. Wskazana kwota jest w ocenie Sądu zawyżona i niewspółmierna do kwoty alimentów uiszczanych na rzecz powodów. Zauważyć należy, że z zeznań K. K. wynika, iż całkowity miesięczny koszt utrzymania powoda M. P. (1) to koszt 700-800 zł. Nieuzasadniony jest zatem wydatek pozwanego w kwocie 900 zł na wyżywienie skoro całkowity koszt utrzymania miesięcznego jego pełnoletniego już syna zamyka się kwocie niższej. Dodatkowo w piśmie procesowym z dnia 10 listopada 2014 roku pozwany wskazał, iż koszt jego wyżywienia wynosi 600 zł, jednakże już w piśmie z dnia 14 listopada 2016 roku wskazał, iż koszt ten wynosi 900 zł. Z powyższego wynika, iż C. P. w zakresie swoich kosztów utrzymania uwzględni wzrost wydatków, jednakże nie zauważył tego po stronie powodów, a co za tym idzie jest zdania, iż alimenty winny być utrzymane na poziomie kwoty ustalonej w 2005 roku. Nie uszło uwadze Sądu, że przez pewien czas trwania niniejszego postępowania pozwany zamieszkiwał wraz z rodzicami dokładając im do kosztów utrzymania wspólnego gospodarstwa domowego kwotę 100 zł. Jak zeznał pozwany na początku grudnia 2014 roku zamieszkał wraz z konkubiną w wynajmowanym mieszkaniu, za które opłaty wynosiły około 1.000 zł. Powyższe jednak klóci się z treścią złożonego przez pozwanego zaświadczenia dla Banku (...) S.A. We wskazanym zaświadczeniu z dnia 6 lutego 2015 roku pozwany zadeklarował, że mieszka u rodziców a jego miesięczny koszt utrzymania gospodarstwa domowego wynosi 100 zł.

Ojciec powodów wskazał również, że znaczną część wynagrodzenia przeznacza na alimenty na rzecz dwojga dzieci pochodzących ze związku z M. P. (3) oraz na opłacenie rat pożyczki. Zaznaczyć przy tym należy, że wskazane dzieci pozwanego są młodsze od powodów, a Sąd Okręgowy w Gdańsku w wyroku z dnia 20 lutego 2014 roku ustalił udział C. P. w kosztach ich utrzymania i wychowania na kwotę po 350 zł na każde dziecko.

C. P. argumentował również, że jego dwoje młodszych dzieci pochodzących ze związku z M. P. (3) wymaga większych nakładów finansowych niż powodowie. Podkreślić należy, że Sąd daleki jest od ustalania które dzieci pozwanego są ważniejsze i co za tym idzie wymagają z jego strony większych nakładów finansowych. Jednakże w ocenie Sądu nie istnieją powody dla których na rzecz pełnoletnich już powodów którzy odpowiednio studiują i uczą się w szkole średniej, należałoby zasądzić alimenty w kwocie niższej niż dla młodszych dzieci pozwanego. Zwrócić należy uwagę, że

Sąd podwyższył alimenty nieznacznie bowiem o 100 zł, co daje kwotę po 400 zł na rzecz każdego z powodów i stanowi połowę kosztów ich utrzymania.

W ocenie Sądu nie zasługuje na uwzględnienie okoliczność, że pozwany założył nową rodzinę i ma dodatkowo dwoje dzieci ze związku z M. P. (3), gdyż pozwany przed podjęciem decyzji o wejściu w nowy związek i narodzinach kolejnych dzieci wiedział, że ciąży na nim obowiązek alimentacyjny względem dzieci z poprzedniego małżeństwa. Wolność w zakresie wyboru drogi życiowej musi iść w parze z odpowiedzialnością za poprzednie wybory życiowe, co wyraża się w tym, iż dzieciom z poprzedniego związku, należy zapewnić godne warunki życia, a wydatek ten wliczyć do innych ponoszonych przez siebie w związku z własnymi kolejnymi życiowymi wyborami. Dalsze decyzje życiowe rodziców, w tym decyzja o założeniu nowej rodziny nie może wpływać ujemnie na zakres przyczyniania się do utrzymania dziecka pochodzącego z poprzedniego związku. Tym samym nie można przerzucać na dzieci z poprzedniego związku kosztów związanych z utrzymaniem nowej rodziny jednego z rodziców.

W toku procesu pozwany powoływał się na swoje zadłużenie związane z zaciągniętą pożyczką konsolidacyjną z ratą 859,03 zł miesięcznie oraz zakupem samochodu i telewizora na raty. Zadłużenie C. P., choć związane z zaspokajaniem jego usprawiedliwionych potrzeb, nie może jednak w konkretnych okolicznościach rozpatrywanej sprawy mieć wpływu na wysokość alimentów należnych powodom. Osoba, na której ciąży obowiązek alimentacyjny względem dzieci, a w przypadku pozwanego jest to łączna kwota 1.300 zł, winna przy zaciąganiu zobowiązań planować ich wysokość stosownie do posiadanych możliwości, ale również z uwzględnieniem w/w obowiązku alimentacyjnego. Z kolei, skoro pozwanego stać na spłatę wysokiej raty pożyczki, to świadczy to o jego dobrej sytuacji finansowej. Na marginesie należy wskazać, że z zaświadczenia złożonego na potrzeby udzielenia pożyczki konsolidacyjnej wynika, iż pozwany zataił przed bankiem, że jest obciążony z tytułu wyroków sądowych.

Zestawiając przedstawione wyżej usprawiedliwione potrzeby powodów z możliwościami majątkowymi i zarobkowymi obojga rodziców Sąd doszedł do przekonania, że w aktualnym stanie faktycznym obowiązek alimentacyjny pozwanego wobec powodów wyczerpuje się kwotą po 400 zł miesięcznie na rzecz każdego z nich. Kwota ta odzwierciedla zakres zmiany okoliczności w porównaniu do sytuacji w momencie poprzedniego ustalania alimentów. Stąd też na zasadzie art. 138 k.r.o. w zw. z art. 135 § 1 k.r.o. orzeczono jak w pkt I i II sentencji, oddalając powództwo w pozostałym zakresie jako bezzasadne na podstawie powołanych wyżej przepisów stosowanych a contrario.

Stosownie do regulacji art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. wyrokowi w części zasądzającej alimenty nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie IV wyroku w myśl zasady odpowiedzialności za wynik procesu, stosownie do art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 k.p.c., art. 22 k.p.c. mając na uwadze, że strona powodowa z mocy ustawy była od kosztów sądowych zwolniona.